

Professor Sickbock, misdaad, opportunisme en wetenschappelijk succes

Olav Petri

In een partij Amerikaanse postzegels zat een bruin zegeltje uit 1948 dat aan 100 jaar Fort Bliss, El Paso Texas, gewijd was. In Texas en New Mexico werd na de oorlog volop gestudeerd en geëxperimenteerd met modern defensiemateriaal. Ruimte genoeg, je kunt schieten en lanceren wat je wilt in de woestijn.

De postzegel toont een wat slanke versie van de Duitse V-2 raket. Ook beelden op het internet tonen uitsluitend de iets dikkere Duitse versie als raket waarmee in White Sands Missile range New Mexico geëxperimenteerd werd. Wellicht heeft de graveur de raket, een geheim wapen, niet ter plekke kunnen zien? De stabilisatoren lopen puntiger uit dan bij de oorspronkelijke V-2. Mogelijk is dan ook dat een versie van de nazi-Duitse Rheinbote is afgebeeld, een luchtdoelraket, de V-4. De zegel toont naast de raket ook nog een landschap met cactussen en een gebouw dat lijkt op een kerk die in El Paso staat.

Bij het experimenteren vormden voorraden en restanten van Duitse V-2 raketten geweldig materiaal om mee te oefenen. Nog nergens ter wereld had men zulke raketten ontwikkeld en geproduceerd en gebruikt, ja, voor bombardementen, niet voor reizen in de Ruimte.

Het handige voor de Amerikanen was dat het team van Wernher von Braun, de man die de V 2 ontwikkeld had, zich aan de Amerikanen had overgegeven. De techneuten waren blij, want wat de Russen zouden doen

als die hen gevangen zouden nemen, daar waren ze erg bang voor. Een ander gevaar dreigde van eigen zijde, want het was mogelijk dat de SS de groep eenvoudig zou executeren als overlopers of gewoon uit wraak. De Engelsen vonden veel V-2's en onderdelen in hun opmarsgebied en gingen er meteen mee "spelen" in Duitsland zelf. Het team Von Braun kon kiezen om te gaan werken voor de overwinnaars, tussen de Britten en de Amerikanen. De Amerikanen wonnen. Uiteraard tegen een prijs. De ingenieurs en wetenschappers zouden niet worden aangesproken op hun oorlogsverleden. Eenmaal in Amerika deden ze hun werk goed en Von Braun eindigde bij NASA en is in zekere zin de man die het Amerikaanse ruimtevaartprogramma mogelijk maakte. In Amerika is zelfs een postzegel aan hem gewijd!

Bij de Russen ging het al niet anders, jarenlang werd er ijverig gewerkt aan raketontwikkeling onder leiding van de Russische raketspecialist Koroljov. Ook de Russen stelden geen vervelende vragen. Zowel zij als de Amerikanen stelden de belangen van hun staat op de eerste plaats. Van hun correspondentie zijn fraai gefrankeerde poststukken bekend. In beide landen ging men ervan uit, dat alleen Duitsers die goed behandeld werden hun werk goed zouden doen, zonder dralen, zonder sabotage en met inzet.

Aan inzet heeft het niet ontbroken. Wernher von Braun was de professor Sickbock uit de Bommel verhalen, een man die blind zijn einddoel na had gestreefd, ongeacht de toegepaste middelen. Het was wetenschap op een erg smalle weg. De titel hoogleraar kreeg hij van Hitler zelf. Hij was SS officier en lid van de NSDAP. Von Braun had gewerkt met dwangarbeiders en was persoonlijk vele malen, ook langer dan een dagje, in concentratiekamp Mittelwerk geweest waar ondergronds, onder afschuwelijke omstandigheden, onderdelen geproduceerd werden, waar de lijken dagelijks gewoon even langs de kant opgestapeld werden. Hij had het gezien, hij wist ervan, maar zijn raketten, "vergeldingswapens", waren een heilig doel geweest. Later in Amerika werd hij een christen met een sektarisch sausje.

Het is mooi dat hij zijn genie in dienst stelde van iets nuttigs, ruimtevaart, maar er bestaan twijfels bij de eredoctoraten, medailles enz. die hem later ten deel vielen. De afgelopen decennia hebben in bijvoorbeeld Duitsland naar hem genoemde straten en scholen vaak een andere naam gekregen! De naam heeft teveel bijmaak.

Er is méér:

De thematische verzamelaar kan op de zegel bij gebruik van een goede loep het volgende terugvinden: een huifkar, getrokken door ossen, ruiters, een postkoets, een dromedaris (!), een beladen platte wagen, door 4 paarden getrokken, een moderne tank, een moderne vrachtwagen met aanhangwagen en mogelijk nog granaten en raketten. De dromedaris past bij

de Amerikaanse defensie. Er bestond in de XIX-e eeuw een US Camel Corps bij de strijdkrachten voor het vervoer van vrachten in woestijngebieden. Waar ik dit allemaal vond? Wel, in de rand om de raketlancering. Resteert die vreemde omranding in de vorm Λ met omgekrulde staanders. Die is mogelijk symbolisch voor iets waar ik geen weet van heb.